

Ånd eller organisasjon?

Det foregår en kamp mellom disse to for tiden. Hvem av dem skal seire? — Dette spørsmål har brent i mitt hjerte meget lenge. Dog uten å få det egentlig ønske svar.

Det kjempes på alle hold i forskjellige retninger, hvor det alltid er noen som går med seieren. Lyset kjemper med den forsvinnende natts mørke og seirer. Aftenskumringen kjemper med den hensynkende sol og seirer.

Satan og Kristus kjemper om menneskesjelene og en av dem seirer. Således er det også i de frelstes liv. For hvert skritt skal de bli til kamp; enten seier Kristus eller ens eget selv. Intet under at vi spor: Hvem skal seire? Guds ånd eller den menneskelige organisasjon?

At vi her står overfor to store maktfaktorer bør vi si ingen være i tvil om. De som driveren en del med kristelig arbeide ser det klare, da saken betraktes på nært hold. Naturlig sett kan man jo mene at Guds ånd vil gå av med seieren for den er sterkest. Men derfor behover den ikke vinne. Gud har nu engang ordnet det slik, at det er menneskenes stilling til ham som vil bringe utfallet. Guds ånd seier først på hvor vist meget vi vil slippe Gud til i vårt liv.

Når vi nu betrakter stillingen blandt de kristne idag får vi se at det er den menneskelige organisasjon som har overtaket. I grunn er det ganske naturlig, når man skal ta det naturlig. Saken er at det virker meget tiltalende for det formuflige menneske; og igrunnen så forståelig. Den har et grunnlag å stå på, en udmerket orden, begavede utdannede talere, og alt er lenket sammen i den skjønneste harmoni. Folgen blir at det virker tillid iblandt folket. Alt tar form av en bevegelse, og maskineriet går av sig selv. Man betrakter den store fremgang, den store tilslutning. Man blender av den ytter prakt og drages med. Flokk etter flokk av frelestes følger med i strømmen. Man skriver inn og organiserer under påskudd av at man må ha såpass orden at man vet hvor medlemmene bor. Ja, hvem forneker en adressekalender i en by hvor det er vanskelig å huske alle gatene og nummerne, men at det var nødvendig på små plasser hvor man har visst om hverandre i årevis før, det er litt uforståelig. Men man «ordner» også der og stenger andre Guds barn ute, som for sin samvittighets skyld ikke kan følge med på denne linje. Så opplyser man i bevegelsens blade at nu har vi sluttet oss til det sande og virkelige, og mener at nu endelig er båten kommet på rett kjøl. Men midt i alt dette er de ikke våkne for den besnæremde samfundsmakt. Nokså beteg-

nende er det at nu herer man ikke lenger at det er Guds ord som har fremgang, men derimot bevegelsen. Samfundsmakten har nu begynt å ta plassen fra Guds kraft. Det er en absolutt umulighet at de to maktfaktorer i det lange løp kan forenes, en av dem må seire.

Kirkehistorien fremholder for oss det samme. Ivar Welle sier i sin boks første bind, side 18, følgende: «I apostelkirken virket organisasjonen helt igjennem til sitt rette formål: menighetens oppbyggelse. Det kunne den fordi den stod helt i åndens tjeneste.

Dette er forståelig, og hvem foraker den orden som Gud er med på.

Men, sier Ivar Welle videre, til enhver organisasjon er der knyttet en fare: den kan begynne å leve sitt eget liv, og skade det den skulde tjene.

Organisasjonen ligner et piletræ som plantes til støtte for en vinrank. Til å begynne med er piletræet uundværlig og en tid er det vesentlig nyttig. Men så kan det hende at tretrærne for sterkt så det kvele vinranken. Og man forsør sig på piletræet; man synes at bare det trives så er alt vel. Slik er det stadig skjedd i kirkenes historie, organisasjonen har vokst sig stor og maktig og skadet eller drept ånden. Derfor består kirkenes historie tildels i en kamp mellom ånd og organisasjon. Og under tiden har det vært nødvendig å hugge hele organisasjonens trened for å redde det åndelige liv, slik som det især ble gjort ved reformasjonen. Ut av den apostoliske kirkes organisasjon vokste senere det kirkelige embede, som lenge var kirkenes faste støtte, og som i sin tid blev dens forbundelse.

På side 64 i samme bok sier Welle noget mer som er verdt å legge merke til: Samtidig med at åndslivet ble svakere, ble menighetene større og deres oppgave og tjeneste alt mere mangfoldig. Det blev derfor nødvendig å få et fast ordnet kirkestyre. Og videre: For et religiøst samfund er eneveldet særlig nærliggende. Sann religion består jo i at mennesket overgir sin vilje til Gud. Om noen da optredet som Guds representant vil det religiøse menneske ha lett for å overgi sin vilje til representanten og la sig lede av ham. Det var derfor nesten naturløvendig at menighetens organisasjon år 150 tok form av enevelde.

Så langt Ivar Welle om organisasjonen og dens utvikling.

Midt i dens rivende utvikling idag gleder det våre hjerter at det enda finnes en del frelestes som vover å trosses makt. Gud gi at det lykkes å stoppe denne lavastrom!

Men skal man nu begynne å be-

trage disse frelestes med naturlige øyne, må man erkjenne at det ser hiplost ut. Det kan visst skrives over oss alle: «Det som ingen ting er». Men en sak har to sider; det er også nødvendig å betrakte den fra Guds side. Da sier vår bibel, at det som ingen ting var utvalgt til å gjøre det som er nogen til skamme. Den Gud som benyttet sig av kun 300 mann for å beseire midjanittene på Gidions åre, er liktadan idag. Det som derfor er nødvendig nu er at man enkeltvis og som forsamlings går inn med Gud på oplevelses- og troeslinjen. Det er ikke lenger tid til å prale med ting man aldri har opplevet eller diskutere uttrykk om en oplevelse. Vi må heller slippe Gud til i vårt liv med hele sin kraft og fylde, da det er kun det Gud har virket i oss som vinner seier utadtil. Kun dette er løsningen for den frie bevegelse idag. Guds ånd vil på denne måte kunne seire.

Hvem skal så gå av med seieren? Den menneskelige organisasjon eller Guds Hellige And, som forherlig Kristus? Ja, jeg bar spør. I fremtiden ligger svaret.

Ruben Dammen.

Hilsen fra Kari og Jens Fjeld

Oslo 7. novbr. 1936.

Kjære venner i Kristus Jesus,

Fred!

Den som ofrer takksigelse, er mer mig, og den som går den rette vei, han vil jeg la skue Guds frelse. (Salm. 50, 23).

Vi er nu kommen vel frem til Oslo, etter en meget god reise. Herren gav oss et riktig godt var heile veien, så alt gikk så godt. Den 25. var vi fremme i Bremen da båten ikke stanset i Spania, og således hadde vi anledning til å være med på møtet der om aftenen, hvor fem lykkelige tyskere blev begravet med Kristus i dábens grav for at de kunde vandre med Kristus etter Herrens befaling. Det var en gild forsamlings, og et godt lokale, så vi riktig priser Gud for de to møter vi fikk være sammen med dem. Reisen gikk derfra med toget til Oslo, og vi kjänner det godt å møte venner og kjente igjen, etter disse smart åtte år siden vi reiste ut herfra over U. S. A. Gud har under denne tid vist sin nåde og barmhjertighet mot oss og vi priser ham for vennene samarbeide under disse år, samt for alle som trofast har hjulpet både under tiden vi har vært i China og ofret til vår hjemreise så vi nu kan være tilbake i gamle gode Norge. Herren lønne dere alle igjen! Han har gjort store ting for oss, så vi håper å få anledning til å møtes med dere etter som vi kan komme rundt til de forskjellige steder.

Hjertelig hilsen til dere alle.
Eders
Kari og Jens Fjeld.

Tanker om tanker

Av C. H. SPURGEON

Der er ikke så mange timer i vi like så slette som dem. Vi kan ikke hindre fuglene å fly over våre hoder, men vi kan hindre dem i å bygge rede i vårt hår. Syndige tanker vi nok ikke undse sig for å komme å bane på vår dør, men vi må ikke lukke op for dem. Ennskjønt syndige tanker opkommer hos oss, får vi ikke la dem herske. Den som stading har en ting i munnen, gjør dette fordi han elsker smaken derav, og den som stanser for å betrakte det onde, elsker det, og er smart moden til å utøve det i handling. Tenk på djævelen, så kommer han nok. Vend dine tanker til synd, så skal hendene smart følge med. Sneglene etterlater sig sitt slim, og så gjør også forfengelige tanker. En pil kan fly gjennom luften uten å etterlate seg noget spor, men en ond tåne etterlater sig alltid — lik slangen — et merke. Der hvor onde tanker fritt og ofte får bevegelse, samler sig en mengde smuss og urenhet. Enhver bolge av syndige tanker skjener nytt bidrag til den råtne masse som forsterker livets strand. Det er forferdelig å tenke på at et lett-sindig fantasibilled, dersom det en gang får fritt skjulerom, bemekter sig nöklen til vår sjel og kan ganske lett komme inn igjen enten vi vil det eller ei, og kanskje det endog vender tilbake og har med sig syv andre ånder, som er verre enn det selv. Hvad følgen kan bli, vet ingen. Opesk den lille synd på tankens kne, og den skal vokse sig stor og sterk og bli en veldig kjempe. Tenk dig nu et menneske gjennemsyret av onde tanker. Hvor lett er det ikke for det samme å flamme ut i grove synder ved den aller første leilighet som tilbyr sig! Dette viser hvor nødvendig det er å være over vårt hjertes tanker og følelser. Gode tanker er velsignede gjester, som vi bør hilse hjertelig velkommen. De ligner rosenblader og utbrer en liflig velukt dersom de opbevares i erindringens eske. De kan ikke pleies omhyggelig nok, de er en hest som gjør jorden rik. Som hønen gjemmer sine kyllinger under sine vinger, så burde vi omholde alle hellige tanker. Som den fattige manns sønn fikk ete av hans hånd og ligge i hans skjed, så burde enhver gudfryktig sinnsbevegelse være oss inderlig kjær. Hellige tanker avføderhellige ord, og hellige handlinger utgjør gledelige tegn på et fornyet hjerte. Hvem skulde ikke ville bli delaktig i dem? Vil man holde avnene borte fra skjeppen, er det et sikret middel å fylle den med hveten, og vil vi holde syndige tanker borte fra oss, er det forstandig å fylle vår sjel med edle betraktninger. Disse er lette å finne, og vi burde aldri være dem foruten.

TUNGEN

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Ut kommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. IVERSEN.
Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løsning 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet kostet bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærer. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Atte år

Med dette nr. slutter Misjons-Røsten sin 8. årgang. Atter er et rullet inn i etheten — og kommer aldri mere tilbake.

Det er merkverdig hvor fort årene går. Man vet nesten ikke av det for det året som begynte er slutt og et nytt begynner. Snart er det vårt siste år på den. ne jord og vi er ikke her mere. Da vi det varre godt om vi har benyttet tiden i Herrens tjeneste og vunnet sjæle for ham. Alt annet må vi forlate, men sjæle som er vunnet ved vidnesbyrd om ham, som kjøpta oss til Gud med sitt blod, finner vi irjen i Guds himmel. Må vi alle, som er frelse mere vikne op for alvoret av å bruke tiden riktig mens vi har den.

Misjons-Røsten har gått sin stille gang også i 1936. Nye levere og nye abonnenter har kommet til i år også. Dette er vi takknemlig for, men ønsket at mange flere hadde fått lese om de herlige seire som evangeliet vinner, ute og hjemme.

Våre kommisjonærer og venner har også dette år hjulnet oss. Vi sier alle en hjertelig takk og vel møtt i det nye året.

Må Gud velsigne dere alle.

Vi kan gleda oss over at mange har sendt oss stoff til bladet i år. Mange nye sammen med de trofaste gamle bidragsgivere, har bidratt til at bladets stoff er blitt allsidig, lærerikt og veisignert. Vi venter at det vil fortsette på samme måte og en så flere nye medarbeidere slutter sig til.

Venner! Bed for oss! Bed at Herren vil velsigne arbeidet til sitt navns forherligelse, sjæls frølse og Guds barns oppbyggelse. Det behøves en bedende flokk, som løfter i bonn.

Hjertelig takk for året som gikk. Godt nytt år!

Hvad Misjons-Røsten vil bringe i 1937

NADEGAVENES HISTORIE fra aposteltiden til idag.

som begynte i forrige nr. og vil fortsette som utklippningsfeljetong, tegnet til å bli meget interessant. Den kan klippes ut og gjemmes om så ønskes. Muligvis blir den også utgitt i bokform. Artikkelens forfatter er Fr. O. Valton som nu arbeider i Hamfest. Han er teolog og minnen-

Matte vi alle kunne istemme med David, at under mengden av skiftende tanker i mitt indre er din trost en fryd for min sjel.

C. H. Spurgeon.

Allsidig stoff. Dessuten vil vi få oppbyggelig og aktuelt stoff fra flere av de frie evangelister og kommisjonærer, nyheter fra de forskjellige felter og misjonsmarken.

Bladet er upartisk og tar intet

Hvor kommer du fra, du slange, du seige og slimete best? Fra avgrunnens merkest gange for på jorden å sprede min pest. Min gjerning den glimrende lykkes, millioner av tjenere jeg har. Av fattige og rike — som smykkes med titler — jeg alle antar.

Jeg spor ei om herdom og alder ei heller om kvinne og mann. Nei, alle til arbeid jeg kaller, ja, barn også brukte jeg kan. For meget der er som skal gjores mitt arbeide også har hast. Jeg hater all fred — ja opøres — men elsker se vennskap som brast.

Min gjerning består i å sprengje de gode og kjærlige bånd. Kirke og hjem sonderflenger overalt arbeider min and. Jeg rover fra mennesket dets vere og bringer det lidelse sår — mine tjenere behover ei lære — de opskrift fra avgrunnen får.

Jeg går inn i hus og hytte, men også på torv og sti. Utvælger mig smart et bytte og se — der går Kari forbi. Og utenfor prestens stue — et skrik hun nu høre får. O, himmel tenk prestens frue får bank så det forslår.

På veien nu Kari møtte en soster, en skvaldremadam, av sitt rike forråd hun valte tenk — et prest — å fy for en skam. Hun plutselig blir blitt skriflod og tungen den står ikke still, fantasien — og søstrenes adferd nu er optendt av helvedesild.

Som sneballen ruller blir større så vokser historien og mens presten som ingen tor sporre studerer sin bibelbok. Han rokter sin gjerning så stille og aner slett ikke et grann, men blikke som ikke er milde blir sent denne dydens mann.

gen var at han skulle bli prest i statskirken, men så blev han andsdept og døpt i vann, og er nu blant pinsevennene.

Det er både interessant og vel-signt å se at Guds ånd har virket på sin underfulle māte i hele kirkenes historie. De som hadde disse ædelige gaver blev forfulgt og drept, men de flammete opp igjen. Intet kunne stanse denne strøm fra himmelen. Les artikelen.

De siste tider i bibelens lys.

Vi har hatt en rekke artikler fra signaturen S. angående vår tid i profetens lys. Det er flere som har uttalt at disse artikler har vært lest med interesse. Vi fortsetter også med noen i året som kommer. Et par artikler som begynner i førstik. nr. vil særlig handle om jøden. Et meget interessant emne. Følg med fra begynnelsen.

i hensyn til de snevre partigrenser. Det kan leses av alle og kan trykt leges i hendene på hvem som helst.

Bestill bladet for 1937. Nye abonnenter får vinterheftet gratis så langt oplaget rekker.

Til

Berger Johnsen's bil

Vi hadde tenkt å avslutte inn-samlingen til bilen for lenge siden, men så ser vi at det kommer bidrag fremdeles og har derfor fortsatt. Vi har sendt ham kr. 375. — som er inntokmet ved «Røsten» og har nu endel i kas-sen igjen. Alt i alt har han nu vistnok vel 700. — kr. Til bilen trenges nok minst kr. 1000. — Det er da mulig at det kommer inn nok for nyttår. Vi venter med å sende det vi har til nyttår og hvis noen vil være med er det en da anledning.

Vi har et langt brev fra Berger Johnsen som vi dessverre ikke får med i dette nr. Han er meget begeistring for hvad Gud gjør og venter på bilen da det er så mange dører for Guds ord nu. Venner! Husk misjonærene i

Besøket i kirken blir mindre og presten studerer derpå, hvad er det vel som kan hindre til klokkenet sier han så — Det svirrer i bygden av rykter — til presten forteller han alt — det er «det» som gjør det jeg frykter. Ja, så er det mig fortalt.

Du store himmel sa presten — kan noen da lyve så. Jeg går nu og spender for hesten for snarest jeg hjem nu må. På veien han grublet på saken, som et lyn til ham for — sin kone har sen — nei men maken, det hende en gang ifjor.

Hun skulde til kjelleren og hente en flask med saft — da en mus over fottene plutselig rente og straks så la flasken i grus. Et himmelhøit skrik hun utstoter, forklaringen på gaten jeg har — Hans kone som gjør ham møter, blir «innvidd» til Kari de drar.

Og Kari, den arme kone, først vet hun jo slett ingen ting. Men når en alvorlig tone — blir anslått hun kommer isving. Jeg ganske riktig kun hørte: et skrik — men da tenkte jeg at presten sig därlig opforte — vær barmhjertig og nådig mot mig.

I bibelen står det skrevet hos Jacob kapitel tre — fra femme — ja les hele brevet min venn — og du deri vil se. Naturen i dyr og i fugle kan temmes, de settes i band — men tungen kan ingen temme — den av helvede settes i brand.

Vær varlig med nestes rykte, husk uregnet trives jo best. Av alt det du mest bør frykte er sladderens drepende pest. Om du vil begynne innhente de ord du har uttalt, o, hør umulig det er — de er sendte — i nord, øst, vest og i «sør».

14—7—36.

Wilhelm Holm.

Vinterheftet

er nu ferdig og praktisk talt solgt. Vi har noen igjen, men da flere av våre faste selgere enda ikke har gitt oss beskjed om de vil ha noen enda kan det tenkes at disse blir tilovers. Hvis noen ønsker å bestille flere enn de har tatt eller det gjelder ny bestilling må dere være smilde å sende den snarest.

Vinterheftet inneholder artikler av R. Dammen, M. Stove, Gunnar Albjart, Arne J. Larsen, G. Iversen, O. Gamst med flere. Prisen er 60 øre.

Nye abonnenter.

Abonnenter som har bestilt bladet for 1937 før 1. desember får vinterheftet fritt. Siden får de det så langt oplaget rekker.

Vi er takknemlig

for å få oppgjør for vinterheftet og løssalg for nyttår så vi kan få det med i dette års regnskap.

Likas gammel kontingent. Den er kommet inn bra i år, men dessverre er det enda mange som har glemt det. Husk det nu og send beløpet.

Hjem til Herte

Fru Gronneberg, Drammen har fått gå hjem til Herren et smertefullt sykeleie. Hun ble gravlagt en 29. oktober. Edman talte inne på kapellet ved graven talte Daniel Nilssen blant stanset han var forstanderne Riise og Kolstad. S. Gronneberg var en «stille i landet», en dyp og vekkelse. Hun etterlater sig bare minner.

Herren velsigne hennes latte!

Evangelist Skauge

Siden har han fikk plutselig gå hjem. Han av hjerteslag. Begravelsen stod lørdag 31. oktober i H. En mengde venner deltok. Her-trester syster Skauge og han til unge døtre.

60 år

Den

Kjellås 60 år.

Han er født i Norges «største by», Kongsvinger 2. des. 1876, han var 14 år flyttet førelses til Oslo og Kjellås har trådt fest av sine barneskole der.

Som 11 års gutt blev han på Frelesarmeens første på «Kaisa», Sagene, da den vekkelse gikk over der. Selv han at han der blev «blinket» i himlen.

Det var mor til misjonær Arthur Cornelius og pastor Wode som bad for ham. Hun var gang leitnant i armeen.

Men det varte ikke lenge. Prest og lærer fikk høre at han hadde boid sig i Frelesarmeens og åpninadvarte de ham på det alvorlig mot å slutte sig til slik en farget sent på lærer. De truet med å utvise honn, men må fra skolen og nekte å konfirme henne. Dette blev for meget velkomstakka. Kjellås som alt lempet mange hadde gledd sig ved tanken på skriv, helst han smart var voksen kar, så lig. For fikk reise ut. Dette skremte ham bort fra armeen og dermed gikk han tilbake til det gamle.

Som den eldste av 6 søsknematte han fra 11 års-alderen til beide for familiens ophold, pleiefare var sykelig. Ved sist samlingen av skolegangen hadde han både fest i anledning formiddag- og ettermiddagsplas. Halvorsen Kl. 6 fm. var han på plass og ble beidet til skoletid. Kl. 2 em. var det på arbeid igjen til sent kveld. Hvad tid han lært leksjon ikke jeg!

Straks han var konfirmert føl han sig voksen og nu forlot han hjemmet. Han blev med et italiensk cirkus som «taskenspiller» og forlot landet.

I 37 års alderen kom han att under kristelig innflytelse. Det var den gudfryktige Olufia Jones datter fra Island som ved sitt brett gikk ham noe å tenke på. Fangen, kaldte de henne. Hun bodd vegg i vegg med Kjellås i Smågångene.

Kjellås kom til liv i Gud i Zoologiens fengselsmisjon 18. januar 1913. Han var da ansatt ved Oslo Elektrisitetsverk.

I 1915 fikk han kall til evangelistgjerningen. I 1917 begynte han å ta småturer med evangelist ved siden av sitt arbeide; men 1918 måtte han opgi sin stilling for å reise ut som evangelist.

Både han og hustru hadde ført kallet til Afrika som misjonær

Fra E

Kjære venner

Vårt nye år. Lørdag den 13. des. avsluttes skolegangen. De har ikke blitt avsluttet med en alvorlig avslutning. De har ikke blitt avsluttet med en alvorlig avslutning.

Men det varte ikke lenge. Prest og lærer fikk høre at han hadde boid sig i Frelesarmeens og åpninadvarte de ham på det alvorlig mot å slutte seg til slik en farget sent på lærer. De truet med å utvise honn, men må fra skolen og nekte å konfirme henne. Dette blev for meget velkomstakka. Kjellås som alt lempet mange hadde gledd seg ved tanken på skriv, helst han smart var voksen kar, så lig. For fikk reise ut. Dette skremte ham bort fra armeen og dermed gikk han tilbake til det gamle.

Som den eldste av 6 søsknematte han fra 11 års-alderen til både for familiens ophold, pleiefare var sykelig. Ved sist samlingen av skolegangen hadde han både fest i anledning formiddag- og ettermiddagsplas. Halvorsen Kl. 6 fm. var han på plass og ble beidet til skoletid. Kl. 2 em. var det på arbeid igjen til sent kveld. Hvad tid han lært leksjon ikke jeg!

Straks han var konfirmert føl han sig voksen og nu forlot han hjemmet. Han blev med et italiensk cirkus som «taskenspiller» og forlot landet.

I 37 års alderen kom han att under kristelig innflytelse. Det var den gudfryktige Olufia Jones datter fra Island som ved sitt brett gikk ham noe å tenke på. Fangen, kaldte de henne. Hun bodd vegg i vegg med Kjellås i Smågångene.

Den linjen fest i delse, hvor budt, bygge og ru har

til Herren
berg, Drammen
em til Herren, en
sykeleie. Hun
1. oktober. Pa
en på kapellet
e Daniel Nilsen
isse og Kolden
var en ay
en dyp og alv
sig bare g
e hennes effe
t Skauge
hjem. Han do
tegravelsen fa
oktober i Hord
er deltok. Herr
uge og henn
år
yller evangel
orges «estor
des. 1876. L
et foreldre
har trådt d
esko der.
blev han val
første me
da den sto
der. Selv si
«blinket» fo

misjonær A
astor Wodru
Hun var de
en.
e lengre. Da
høre at ha
reselsarmes
et alvorligst
slik en farlig
utvisse han
konfirman
meget fo
alt leng
anken på
kar, så ha
remte han
med gled
ale.

6 sones
lderen ar
hold, da
Ved siden
han både
lagsplass
ss og ar
em. var
sent på
leksene
ert folte
lot han
et Ital
spiller
n etter
e. Det
a Jons
sitt liv
angens
bodde
Smal
Zoar
1913.
Elek
ange
rynte
relat
en i
lling
felt
na

Den 25. oktober holdt forsamlingen i «Salem», Oslo innvielsefest i anledning av lokalets utvidelse. Lørdag aften var det fest hvor byens predikanter var invitert. Br. Kirkeby redegjorde for bygget. Det er et meget praktisk og rummelig lokale forsamlingen har fått.

Utvidelse av „Salem“, Oslo

Den 25. oktober holdt forsamlingen i «Salem», Oslo innvielsefest i anledning av lokalets utvidelse. Lørdag aften var det fest hvor byens predikanter var invitert. Br. Kirkeby redegjorde for bygget. Det er et meget praktisk og rummelig lokale forsamlingen har fått.

MISJONS-RØSTEN
Se her!
ERINDRINGER
av Ida B. Seehaus.

En meget god og velsignet bok som alle vil ha utbytte av å lese. Boken koster kr. 1.50 + porto 20 øre.

Kan bestilles i
Misjons-Røstens eksped., S.borg.

rer; men da det ikke blev lovet han Gud å reise her hjemme. Det første sted han besøkte som evangelist var Bjerke i Nannestad hvor den ble vekkelse. Her stanset han et års tid og mange ble velfred, døpt og velsignet av Gud. Så reiste han til Valset i Hedemark hvor der også ble vekkelse.

I Solør hadde han også en hellig tid under megen motstand og forfølgelse. Engang han hadde døpt 8 stykker vilde grubearbeiderne drukne ham; men som ved et under undslapp han av deres hender.

Siden har han uavsladelig i 18 år, som vennerne vet, reist på kryss og tvers i vårt land og Gud har vært med.

Han har også i årene løp fått se mange syke helbredet ved bonn og håndspæleggelse.

Br. Kjellås er elsket og skattet av mange i vårt land, ja, Sverige med, tror jeg de vil huske på både ham og hans hustru, og sende dem en hilser på 60-års dagen. Vi benytter anledningen idet denne linjer sendes og ønsker ham hjertelig tillykke med dagen som feires i Orknegt. 8. 1. opg., II, Oslo, og vi ber Gud velsigne fremtidens dage også enten de blir mange eller få.

Math. Støve.

SPREDTE FELTER

Fra Stavanger

Kjære venner!

Vårt nye lokale er nu smart ferdig og åpningsmønster blir søndag den 13. desember. Det er jo noget sent på året å innby til stevne, men mange har tilslagt sig i denne anledning og vi sier hjertelig velkommen i Jesu navn. Så mange som kommer vår snild og skriv, helst i så god tid som mulig. For vennerne.

O. Ottesen.

Fra Evangelie-Salen, Oslo

Lørdag 31. oktober holdt forsamlingen i Evangelie-salen, Oslo fest i anledning forstander Oscar Halvorsens 60 års-dag. Det var naturligvis fullt hus og en god fest, fortelles det.

Br. Alf Kaspar ledet festen og første taler var T. B. Barratt. Derefter talte E. A. Nordquelle, major Skjærstad fra Freiesesarmeen, Thor Sørlø, Kirkeby, Hartford, B. Bakke, Moss, Sverre Olsen, Porsgrunn, Hegglund, Lods Johansen fra Tjøme og mange flere talte også. Fru Halvorsen ga sin mann et godt vidnesbyrd idet hun sa at hvis noen spurte om hvem predikant hun ønsket å høre, så vilde hun helst høre Oscar. Grunnen var: Han levet i det han talte.

Utvildest av „Salem“, Oslo

Den 25. oktober holdt forsamlingen i «Salem», Oslo innvielsefest i anledning av lokalets utvidelse. Lørdag aften var det fest hvor byens predikanter var invitert. Br. Kirkeby redegjorde for bygget. Det er et meget praktisk og rummelig lokale forsamlingen har fått.

De fire verdensriker

STYREFORMEN

I foregående artikkel var vårt emne de fire verdensriker som profeten beretter om. Vi skal nu betrakte en utviklingslinje som er noe knyttet til disse verdensriker, nemlig styreformen ned gjennom tiden.

I Dan. 2, 37 leser vi:

«Konge, du kongenes konge, som himmelens Gud har gitt riket og makten og styrken og æren — overalt hvor menneskenes barn, markens dyr og himmelens fugler har sine bosteder, har han gitt dem i din hånd og gjort dig til herre over dem alle.»

Opp i Apenbaringen 13, 2:

«Og dyret som jeg så, var likt en leopard og dets fett som på en bjørn, og dets munnen som en løvemunn; og dragen gav det sin kraft og sin trone og stor makt.»

Dette vers gjelder de fire verdensrikers første og siste hersker,

og mellom disse to — verdensherskeren innsatt av Gud og verdensherskeren innsatt av Satan — er det vi kan spore en utvikling, som kanskje tydeligere enn noget annet viser oss at denne tidsalders avslutning nærmer sig med raske skritt.

Hvis vi igjen kaster et blick på Nebukadnessars drømmebilde ser vi at hodet var av fint gull, brystet og armene av selv, buken og lenden av kobber, benene av jern og fettene dels av jern og dels av ler. Profeten oplyser kongen om at han er hodet av gull og forklarer at det annet rike som er av selv, skal være ringere enn hans.

Dette forteller oss at kobberet, jernet og leret betegner en fortsett forringelse av de påfølgende riker inntil det hele er moden for total ødeleggelse.

Ved å sammenholde 2. og 7. kapitel merker vi oss likeledes en stadig økende opstykning av verdensrike etter den første stor hetsperiode er forbi. Det annet

rike deles i to, det tredje i fire og det fjerde i ti deler.

På samme måte er det med selve regjéringsmakten. Nebukadnessar var den absolute selvherrek, utvalgt og innsatt av Gud «for den makte skyld han hadde gitt ham, bevet og fryktet alle folk, etter og tungemål for ham; hvem han vilde, slo han ihjel og hvem han vilde, lot han leve og hvem han vilde, oppsjet han og hvem han vilde, fornede han.» Men allerede i Daniels egen livstid inntrådte det en merkbar forandring i dette forhold. Da mederen Darius 65 år senere hadde latt sig overrumple av sine riksråder og satrapar til å utsette en lov om at hver den som i løpet av tretti dager bad til nogen gud eller noget menneske uten kongen, skulle kastes i lovehulen, var han ikke i stand til å reddet Daniel. Vi leser herom i Dan. 6, 15: «Da kongen hørte dette, blev han meget bedret og tenkte på hvorpel han skulle kunne frelse Daniel, og helt til solen gikk ned, gjorde han sig umulig for å utfri ham. Da stormet disse menn inn på kongen og sa til ham: Vit, konge, at det gjelder den lov hos mederne og perserne at intet forbud og ingen forordning som konen utsteder, kan forandres.»

Regjéringsmakten begynte å bli innskrenket. Kongen var bundet av rikets lover.

Følger vi denne utvikling videre, er det ikke vanskelig å se hvorledes den enkeltes herskermakten innskrenkes og regjeringens autoritet fordeles på stadig flere hender.

Gjennem Roms konsuler og senatorer og middelalderens riddervesen og videre gjennem et stadig bredere aristokrati følger vi utviklingen helt frem til demokratiet — folkestret — da alle skulle ha like stor rett og anled-

ning til å ta del i sitt lands styre og forvaltning.

Demokratiet fikk sitt gjennombrudd som styreform i det attenste og nittende århundre, og vi er så lykkelige at vi ennu har det i vårt land. Men ute i den store verden er forholdene anderledes. Der har utviklingen gått videre. Enkelt vil påstå at den har vendt sig og er iferd med å bevege sig tilbake mot sitt utgangspunkt, men dette er en stor misforståelse. Utviklingen har fortsatt fremover, eller rettere, nedover — og det med raske skritt — mot det mål som er forutsagt i Guds ord.

Med demokratiets innførelse hadde menneskeheden fjernet sig så langt som mulig fra den opprinnelige styreform, den som himmelens Gud selv valgte da han gav Nebukadnessas riket og makten og æren og herligheten.

Dermed var tiden inne for den Satans kraftige virksomhet som apostelen Paulus omtaler i sitt annet brev til tessalonikerne — hans forberedelse til den lovlesse åpenbarelse.

Det begynte så stille og ubemerket dyp ned i folkehavet. Massene blev samlet i organisasjoner. Det er mange som står uforstående overfor de troendes motvilje mot alt organisasjonsvenn, og de fleste kristne kan selv vansklig forklare denne sin motvilje, men de kjänner at den Helgånd maner dem til å skyne hver form for organisasjon. Og det er nettopp fordi organisasjonsvennen er innledningen til den virksomhet som tilslutt vil resultere i dyrets og den falske profets redselsherredømme.

Utviklingen har gått videre. Organisasjonenes voksende makt forte snart til det vi kjerner under navnet «Proletariatsdiktatur». Det vil si: demokratets like rett for alle, til å være med å stemme over statens styre og stell, avloses av en enkelt klasse — proletariats — overherredømme. Trådene trekkes sammen.

Fra Sarpsborg

Vi hadde i begynnelsen av november en velsignet ungdomsusak. Br. Skole deltok hele ukken med sine livsfriske vidnesbyrd og var til stor nytte for forsamlingen. I enkelte meter arbeidet Guds ånd meget kraftig og en vekkende råd var rådende.

På onsdagsmøtet deltok også baptistenes strengemusikk og forstander Stabell med oss.

Søndag aften var det store lokale ganske fullt. Vi hadde da gledet oss til å ha sangkor fra «38» med oss. De både sang og spilte og vidnet av hjertens lust, så det var en frys å høre. Det var sikrert tilfredshet over hele linjen. S. T.

te er mulig. Som Peter Marstrander sier i sin oversett av nevnte bok (s. 74): «En åndelig bevegelser egenart kommer aller tydeligst frem i de bønnene og sagnene ved kristendommen trer nettopp klarest i dagene når man lærer dens oprindelige skikkelse å kjenne og får greie på hvordan den første gang brot frem og gjorde sig gjeldende.»

Mister kristendommen denne sin egenart, dette nye, underfull, dette særregne og oprindelige som vi har dylet ved, med hvilken rett kan den da kalles for kristendom? Hvis f. eks. pinsvekkelsen idag skulle miste det som har særpreget den fra begynnelsen, da vilde visst ingen med dette kunne kalte den pinsvekkelsen lenger.

Må Herren velsigne oss, å gi oss å nå frem til urkristendommens liv på alle områder. For «som den første gang brot frem og gjorde sig gjeldende» vil den ennu idag gjøre det, om vi vil.

Nådegavenes virksomhet i den etter-apostoliske tid.

Vi så i forrige avsnitt i hvilken høy grad de åndelige gaver preget den aller første kristentid. Vi møter nu meget ofte den anskuelse at disse overnaturlige manifestasjoner med tungetale, profeti og helbrede, momentant stoppet ved den apostoliske tids slutt. Det vil imidlertid være disse artiklers hovedopgave å påvise at dette syn ikke bare strider mot Bibelens klare ord, men

demateriale, gir oss et overveldende inntrykk av den apostoliske tids rikdom på underne, virket ved de åndelige gaver. Dette var ikke alene tilfelle under Jesu personlige virke, men like til slutten av det første århundre. La oss sette tidsgrensen for den apostoliske tids til ca. år 100, skjematiskt angitt. Det som berettiger oss til dette er at apostlen Johannes skrev sitt evangelium, sine brever og sin åpenbaring henimot denne tidsgrense og dermed avsluttet den nytestamentlige skriftsamling, likesom han derefter innen århundrets utgang døde som en meget gammel mann, den siste av de egentlige apostler, og dermed avsluttet den apostoliske tidsepochen.

Det har vært en sterk tendens i nutidens liberale og rasjonalistiske kretser å slå en strek over det underfull i det nye testamente vidnesbyrd. Det skal være legendariske utsmykninger over de oprindelige beretninger, slik at disse i mange tilfeller ikke er til å kjenne igjen. Men vi kan trykt si at disse teorier bunner i disse kretseres totale mangel på personlige oplevelser innen dette området. De beviser ut fra sin egen fattigdom på underne, at denne tid som vi nu er stanset opp for, ja for ikke å tale om vår egen tid, er like så fattig derpå. Men vi viser hele kristendommens verdensomspennende historie at der alltid har levet mennesker for hvem det apostoliske underer blitt en personlig oplevet virkelighet. Jesu ord i Mark. 16, 17 er sandelig ingen innholdsles forsikring, men både en datidig historisk, profetisk og nutidshistorisk virkelighet.

Men utviklingen har gått enda lengre.

For at jeg ikke skal bli mis- tenkt for å være smittet av bor- gerlig-politiske livsansuerer skal jeg her citere dr. Johan Scharf- fengen etter hans artikkel i Ar- beiderbladet kort for stortings- valget:

«Vi har nu sett hvilke offer av menneskelig og materielle verdier den russiske revolusjon har kre- vret, vi har sett «Proletariats diktaturs bli til en lederklassikk diktatur over arbeiderklassen, og vi har sett lignende bestrebelsel i andre land føre til seier for et fascistisk diktatur over arbeider- klassen».

Verdenspressen kunde for kort tid siden meddele at Europas ti- ende diktatur var oprettet.

Nu spør jeg: Hvad er det som gjennomstår i denne utvikling? — Det kan jo bare være verdensdiktatoren, det vil si at det fremstår en mann med en så ubegrenset makt over et så stort område som Apenbaringen 13. kapittel gir oss grunn til å vente. Da vil utviklingen fra verdensherskeren, innsatt av Gud, til verdensherskeren, innsatt av Satan, ha nådd sin ende.

Det har vi også tilføie: Når det står i Apenbaringen 13, at det ble gitt denne verdensherskeren makt over hver stamme og folk og tungte og øtts og at «alle som bor på jorden skal tilbede det», så er ikke dette ensbetydende med at han skal samle alle jor- dens folk til et rike. Daniel forteller noe naivt hvor mange riker han skal underlegge sig, når det sies at han skal ydmyke tre kon- ger og undertrykke den Heiestes hellige folk.

Det er den overnaturlige makt som han er i besiddelse av og som selvfølgelig nettop kommer tilsky- ne gjennom disse fienders ydmykende nederlag, som gjør at all jorden under sig og følger ham og endog tilbeder ham og Satan. Fordi denne har gitt ham slike makt.

Endel vil kanskje innvende at

den langsomme utvikling fra en voldsherskeren til folkestyret gir oss grunn til å regne med en langsom utvikling også med hen- syn til det som gjennomstår. Men det må erindres at den første hersker hadde fått sin makt av Gud, og styreformen var dermed angitt av ham. Jo lenger styreformen fjerner sig fra den opprinnelige, jo raskere går utviklingen. Dette ser vi tydelig i våre dager. Styreformen i sitt siste stadium vil bare ligge i tre og et halvt år, for det ble gitt det (styret) makt til å holde på i to og fifti måneder. S.

Bokanmeldelse

«I fortrolighets» av Egil Strand.

Boken er et utvalg av br. E. Strand's artikler, som har vært offentliggjort i «Korssets Seier» under samme titel.

Forfatteren har fått oppfordring

fra flere om å utgi dem i bok- form og har nu tatt med et ut- valg av artiklene i denne bok.

Disse artikler har noe å si oss.

Boken er både velskrevet og læ- rerik. Vi har noe å lære av den

alle. Br. Strand kan få sagt det

han har på hjerte på en lun og god måte.

Man må stanse og ten- ke, enten man vil eller ei. I den-

ne bok tar han frem mange ting som skjedde er berart og ting som er aktuelle for alle. Det kunde være fristende å nevne noen av disse avsnitt, men de er igrunnen så gode alle sammen, at de bør leses alle.

Boken er på 64 sider.

Heftet kr. 1.00, innb. kr. 1.50.

Den er utgitt av Filadelfia for- laget, Oslo.

Bibelsk nadverd.

Av G. E. Söderblom.

Fra svensk ved Werner Skibsted.

Forhenværende sogneprest i den svenska statskirke G. E. Söderblom, der har forlatt statskirken og nu er en av de ledende

brodre blandt pinsevennene i Sve- rige, har for skrevet om hvordan han fikk klarhet i dåpsporsmå-



*De to beste
i sitt slags!*

A.S.O.G. FJELDHIM, Bergen.



NUMMER 1.

Misjone

Et va

let. Nu har br. Skibsted oversatt sjoner. Omslagsbilledet til Julene- ket er et vidunderlig vakker vin- terlandskap, trykt i flere farver. Bare det er jo verd hvad heftet koster. Omslagsbilledet til Jule- granen kan det sies det samme om.

Bege hefter inneholder mange gode fortellinger, skrevet av kjen- ster gjør sig skyldig i og hvad Luther mente om saken — og om hva bibelen sier om denne sak. Dette er en bok som ganske sik- ker har en oppgave.

Boken er utmerket oversatt. Brosjyren er på 20 sider pluss omslag. Pris 30 øre.

Utgitt av Filadelfia forlaget, Oslo.

JULHEFTER:

Jul.

Misjonærernes julehefte er både originalt og vakker i år. Det er trykt i ofset hos Emil Mostue, Oslo.

Omslagsbilledet er et vakker landskapbilde og meget godt utfert. Heftet inneholder bidrag av Frank Mangs, Thor Sørli, Oscar Halvorsen, Hartford, Fr. Eriksen, Sev. Larsen m. fl. Artiklene er både lärorike och opbyg- gelige.

Det er også mange gode illus- strasjoner og fotografier. Omslagstegningen er av Borghild Sandaker og illustrasjonene av Arne Faugli.

Uten overdrivelse, det beste ju- lehefte Misjonærer har utgitt og fullt på høide med årets julehef- ter.

Juleneket og Julegranen.

er to meget vakre julehefter. Fin fine omslagsbilder og illustra-

tioner. Omslagsbilledet til Julene- ket er et vidunderlig vakker vin- terlandskap, trykt i flere farver. Bare det er jo verd hvad heftet koster. Omslagsbilledet til Jule- granen kan det sies det samme om.

Bege hefter inneholder mange gode fortellinger, skrevet av kjen- ster gjør sig skyldig i og hvad Luther mente om saken — og om hva bibelen sier om denne sak. Dette er en bok som ganske sik- ker har en oppgave.

Boken er utmerket oversatt. Brosjyren er på 20 sider pluss omslag. Pris 30 øre.

Utgitt av Filadelfia forlaget, Oslo.

God middag.

Ny bok
B E K J E N N E L S
Av Jørgen Dammen
(Efterlatt manuskript)
Kan bestilles i Misjons-Røst-
eksp. og hos Ruben Dammen-
ski. Pris kr. 0.50 + porto
ore.

For lengst siden har

gitt å få here fra
gjeste ender på dette

St. Hans-tider i år
(Trygve Gabrielsen)

Ploens gt. 2 b II, ved Youngs

vet, oslo.

God middag.

Kaffe og smørbrød.
Rimelige pr

Kvitteringer.

Til Desmond, India.

Fra Ole M.P. Fem, Longva kr. 15

Til utdeling av bibler:

En bror og syster, Moss kr. 10

To søstre på Egero > 10

En søster i Herren > 5

En søster i Kvinesdal > 1

Til Inger Frellumstad, China:

L. Lyngmo, Rossfjord kr. 5

Hjertelig takk!

G. Iversen.

Glittenbergs misjon:

Til Glittenberg, Congo er fra ti- den 26/7 til 5/11 d. å. mottatt følgende beløp:

Kolekt. i «Zion» kr. 22.56

M. og C. S. Fjeldberg > 5.00

En mor > 15.00

M. Valde, Bergen > 10.00

Gitt, Mosterhamn > 10.00

Gitt, Mosterhamn > 5.00

Ved A. Valde, Bergen > 36.00

Til tante og onkel Jens

Jens og Reidar > 1

Anskar Glittenberg > 1

Gitt Mosterhamn > 1

Hvad lykke til > 1

Gitt Mosterhamn > 1

Mikal Totland > 1

«Congoblomsten» > 1

Kvininemisjonen ved M. > 1

Totland > 1

Hermed en hjertelig takk

hver enkelt giver. Gud vels

dere rikelig igjen.

Med broderhilsen

R. Lokkingholm

Mosterhamn.

Augustin: En kristen skal ne lyset som fortærer mens gagner andre.

BØKER

Følgende bøker kan bestilles
Misjons-Røstens ekspedisj-
on Sarpsborg:

Aida Margareth av Ida S. huus. En ypperlig barnebok. B. re noen få eksp. igjen. Pris 1.00 + porto 20 øre.

Barnabas brev. Oversatt fra gresk av biskop B. Støylen. Pris kr. 1.00 + porto 14 øre.

Fra Bodsfengslet til prekes len av Netel N. Pedersen. Bok er et gripende vidnesbyrd om hva Gud kan gjøre for et menneske. Et vidnesbyrd fra virkelheten. Pris kr. 1.20 heftet plus porto 25 øre.

Våk av M. Støve. Et alvorlig ord og et budskap for vår tiden. Nedsatt pris 60 øre, porto 14 øre.

Charles Haddon Spurgeon. Kort omrids av hans liv og virke av C. M. Seehuus. Pris heftet kr. 1.25 + porto 0.20.

Bekjennelsen, av Jørgen Dammen. Efterlatt manuskript. Pris kr. 0.50 + porto 14 øre.

Mirakler i vår tid av C. B. vington. Bare noen få eksempler igjen. Pris kr. 1.50 portofri.

E. A. Nordquelles avskjed som forstander av M. Støve. Pris 0.50 + porto 14 øre.

«Glimmenes trøst»

Vekk

En

Embarcacio

Misjons-Røstens

Eftersom brev

port om Chacoa

met bort, vil jeg

sikte.

Vi arbeidet m

velsignede med

mange søkte Gu

meget arbeide n

innredning på

bruksjo jo altid

nu er ikke kre

re.) Vårt nyt

og det er en gl

parten er jo tr

Under alt de

fra Chaco og v

Chacos ville eg

følge der. Det

me sig iveri, m

såpass ferdig

Så blev møten

hender, mens

ket så sammen

proviant, vann

å koke mat i

villskogen Cha

krukker til å

nyttigste pla

brukes til sno

serkjolde for

Ellers er d